

A katasztrófa víziója és a pusztítás

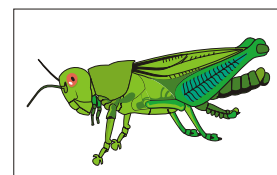
Ezékiel 8-11

1 A hatodik esztendőben, a hatodik hónap ötödik napján, amikor a házámban ültem, Júda vénei pedig előttem ültek, az én Uramnak, az ÚRnak a keze ott megérintett. 2 Egy alakot láttam, amely tűzhöz volt hasonló. Derektól lefelé tűznek látszott, derektól fölfelé pedig ragyogónak látszott, ezüstösen csillogónak. 3 Mintha egy kéz nyúlt volna ki, megragadott engem a hajamnál fogva. Fölemelt engem a lélek az ég és a föld közé, és elvitt Jeruzsálembe isteni látomásban, a Belső-kapu bejáratához, amely észak felől van, ahol az Istent bosszúságra ingerlő bálvány foglalt helyet. 4 De megjelent ott **Izráel Istenének a dicsősége**. Ugyanolyan volt, mint amilyent a völgyben láttam.

5 Ezt mondta nekem: Emberfia! Tekints észak felé! Föl is tekintettem észak felé, és megláttam a kaputól északra egy oltárt, ahol az Istent ingerlő bálvány volt a bejáratnál. 6 Azután ezt mondta nekem: Emberfia! Látod-e, mit művelnek? Olyan nagy utálatosságot művel itt Izráel háza, hogy miattuk el kell távoznom szentélyemből. *De még más nagy utálatosságokat is fogsz látni.*

7 Azután bevitt engem az udvar bejáratához, és láttam, hogy egy rés van a falban. 8 Ezt mondta nekem: Emberfia! Törj át a falon! Áttörtem a falon, és láttam ott egy ajtót. 9 Majd ezt mondta nekem: Menj be, és nézd meg, hogy milyen gonosz, utálatos dolgokat művelnek ott! 10 Be is mentem, és láttam, hogy mindenféle csúszómászónak és förtelmes állatnak a képe, és Izráel házának valamennyi bálványa be volt vésve köröskörül a falba. 11 Ott állt előttük Izráel háza vénei közül hetven férfi, közöttük Jaazanjáhu, Sáfán fia. Mindegyiknek tömjénező volt a kezében, és illatos füstfelhő szállt fölfelé. 12 Akkor ezt mondta nekem: Emberfia! Látod, hogy mit művelnek Izráel házának a vénei a sötétben, mindegyik a maga bálványának fülkéjénél?! Mert ezt mondják: Nem lát bennünket az ÚR! Elhagyta az ÚR ezt az országot! 13 Majd ezt mondta nekem: *Még más nagy utálatosságokat is fogsz látni, amiket művelnek.*

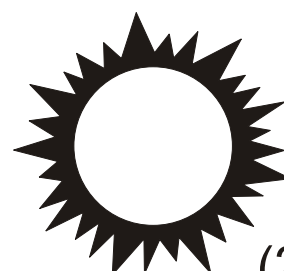
(70 férfi)

(2Kir 22-ben Sáfán az aki felolvias Isten Igéjéből)

14 És bevitt engem az ÚR háza kapujának a bejáratához, amely északra van. Asszonyok ültek ott, akik Tammúzt siratták. 15 Ezt mondta nekem: Láttad-e, emberfia? Még ezeknél is nagyobb utálatosságokat fogsz látni.

16 És bevitt engem az ÚR háza belső udvarába. Az ÚR temploma bejáratánál, a csarnok és az oltár között mintegy huszonöt férfi volt, háttal az ÚR temploma felé, arccal kelet felé fordulva, és kelet felé leborulva imádták a napot. 17 Akkor ezt mondta nekem: Látod, emberfia? Nem volt elég az, hogy Júda háza olyan utálatos dolgokat művelt, amilyeneket itt elkövettek! Még az országot is elárasztották erőszakkal, és engem újra meg újra bosszantottak! Nézd, hogy tartják a szőlőhajtásokat az orruk előtt! 18 De én majd elbánok velük haragomban, nem szánakozom, és nem leszek könyörületes. Kiálthatnak hozzám bármilyen nagy hangon, nem hallgatom meg őket.

(25 férfi)

1 Ezután így kiáltott nagy hangon a fülem hallatára: Eljött a város büntetésének ideje. Mindenkinek a kezében ott van már a pusztító eszköz. 2 Íme, hat férfi jött a Felső-kapu felől, amely északra néz, fegyver volt mindegyiknek a kezében. De volt közöttük egy gylcsba öltözött férfi, akinek íróeszközök voltak az oldalán. Bejöttek, és odaálltak a rézoltár mellé.

3 Ekkor Izráel Istenének a dicsősége fölemelkedett a kerúbról, amely fölött volt, a templom küszöbéhez vonult, és szólította a gylcsba öltözött férfit, akinek az oldalán íróeszközök voltak.

4 Ezt mondta neki az ÚR: Menj végig a városon, Jeruzsálemen, és tégy jelt azoknak az embereknek a homlokára, akik sóhajtoznak és nyögnek amiatt a sok utálatos dolog miatt, amit elkövetnek benne.

5 A többieknek pedig ezt mondta a fülem hallatára: **Menjetek utána végig a városon, és öldököljetek, ne szánakozzatok, és ne legyetek könyörületesek!**

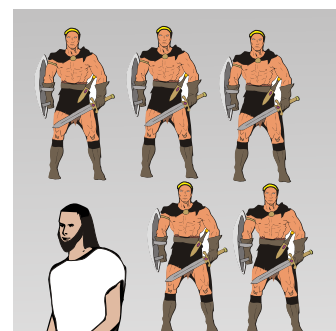
6 Gyilkoljátok az öreget, az ifjat és a szüzet, a gyermekeket és az asszonyokat, hadd pusztuljanak! De azokhoz az emberekhez ne nyúljatok, akiken jel van! Az én szentélyemnél

kezdjétek el! Elkezdtek tehát az öregeken, akik a templom előtt voltak. 7 Majd ezt mondta nekik: Tegyétek tisztátalanná a templomot, és töltsétek meg az udvarokat halálra sebzetekkel! Menjetek! Ők tehát mentek, és öldököltek a városban.

8 Amíg öldököltek, én ott maradtam, arcra borultam, és így kiáltottam: Ó, Uram, URam! El akarod pusztítani Izráel egész maradékát, amikor kitöltöd haragodat Jeruzsálemen?

9 De ő így felelt nekem: Izráel és Júda házának a bűne igen-igen nagy, hiszen tele van az ország vérontással, és tele van a város törvénysértéssel, mert azt mondják, hogy elhagyta az ÚR az országot, és nem lát az ÚR. 10 Azért én sem szánakozom, és nem leszek könyörületes: fejükre olvasom tetteiket.

11 Ekkor a gylcsba öltözött férfi, akinek íróeszközök voltak az oldalán, ilyen jelentést tett: **Megtettem, amit parancsoltál.**

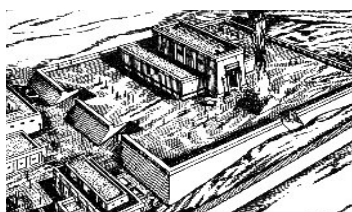
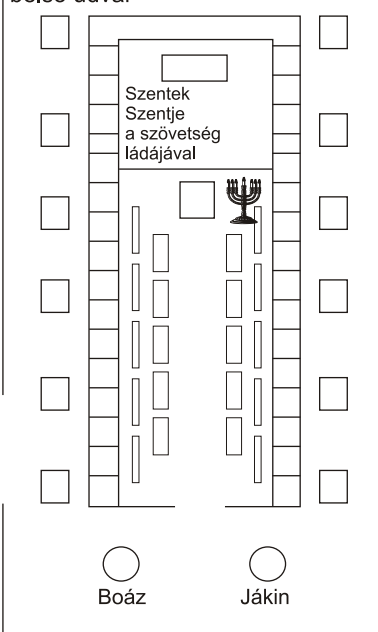
meg kellett jelölnie
taw —

†††
maradék

külső udvar

belső udvar

1 Azután láttam, hogy a boltozaton a kerúbok feje fölött egy zafírfényű trónushoz hasonló látvány tűnt fel. 2 Az ÚR pedig ezt mondta a gylcsba öltözött férfinak:

Menj be a kerúbok alatt levő kerekék közé, rakd tele mind a két markodat a kerúbok között levő parázzsal, és szórd azt a városra! Be is ment a szemem láttára. 3 A kerúbok a templomtól jobbra álltak, amikor a férfi bement, és felhő töltötte be a belső udvart.

4 Akkor az ÚR dicsősége fölemelkedett a kerúbról, a templom küszöbénél. A templom megtelt a felhővel, az udvar pedig megtelt az ÚR dicsőségének a fényével. 5 A kerúbok szárnyainak zúgása elhallatszott a legszélső udvarig, mintha a mindenható Isten hangja szólt volna.

6 Amikor azt parancsolta a gylcsba öltözött férfinak, hogy vegyen tüzet a kerúbok között levő kerekék közül, akkor az bement, és megállt a kerék mellett. 7 Az egyik kerúb pedig kinyújtotta kezét a kerúbok közül a kerúbok között levő tűz felé, vett belőle, és odatette a gylcsba öltözött férfi markába, az elvette, és eltávozott. 8 A kerúbok szárnyai alatt emberi kéz alakja látszott. 9 Láttam, hogy négy kerék volt a kerúbok mellett, egyik kerék az egyik kerúb mellett, másik kerék a másik kerúb mellett, és olyanok voltak a kerekék, mint a ragyogó drágakövek. 10 Mind a négynek az alakja egyformának látszott: mintha egyik kerék a másik kerékben lenne. 11 Amikor jártak, négy irányban tudtak menni, és nem kellett megfordulniuk, amikor jártak, hanem amerre az első akart menni, arra ment a többi is; nem kellett megfordulniuk, amikor jártak. 12 Egész testük és hátuk, kezeik és szárnyaik, meg a kerekék körös-körül tele voltak szemekkel, mind a négynek a kereké. 13 A kerekéket pedig valaki a fülem hallatára forgóknak nevezte. 14 Négy arca volt mindegyiknek: az első kerúbarc volt, a második arc emberarc, a harmadik oroslánarc, a negyedik pedig sasarc. 15 És fölemelkedtek a kerúbok. Ez az az élőlény, amelyet a Kebár folyó mellett láttam. 16 Amikor a kerúbok jártak, a kerekék is jártak mellettük, amikor pedig a kerúbok fölemelték szárnyaikat, hogy fölemelkedjenek a földről, a kerekék sem maradtak el mellőlük. 17 Ha azok álltak, ezek is álltak, ha azok fölemelkedtek, ezek is fölemelkedtek velük, mert az élőlény lelke irányította őket.

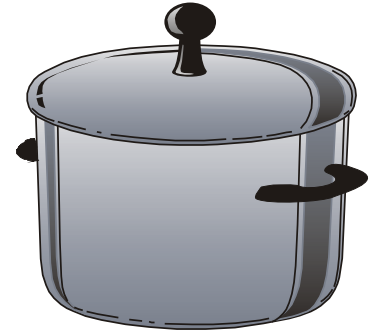
18 Akkor elvonult az ÚR dicsősége a templom küszöbétől, és helyet foglalt a kerúbok fölött. 19 A kerúbok pedig fölemelték szárnyaikat, szemem láttára fölemelkedtek a földről, és elindultak a kerekékkel együtt. Az ÚR háza keleti kapujának a bejáratánál megálltak, és Izráel Istenének dicsősége ott volt fölöttük.

20 Ez az az élőlény, amelyet a Kebár folyó mellett láttam, Izráel Istene alatt, és fölismertem, hogy ezek kerúbok. 21 Négy arca volt mindegyiknek, és négy szárnya volt mindegyiknek; a szárnyaik alatt olyanforma kezük volt, mint az embernek. 22 Arcuk hasonló volt azokhoz az arcokhoz, amelyeket a Kebár folyó mellett láttam, meg az alakjuk és ők maguk is. Mindegyik előre nézve tudott menni.

1 Azután fölemelt engem a lélek, és az ÚR házának keleti kapujához vitt, amely keletre néz. Ott, a kapu bejáratánál huszonöt férfi volt. Közöttük láttam Jaazanját, Azzúr fiát és Pelatjáhút, Benájáhú fiát, a nép vezetőit. 2 Az ÚR ezt mondta nekem: Emberfia! Ezek azok a férfiak, akik álnok terveket szőnek, és rossz tanácsokat adnak ebben a városban. 3 Ezt mondják: Nem lesz itt hamarosan házépítés! Fazék ez a város, mi vagyunk a hús! 4 Ezért prófétálj ellenük, prófétálj, emberfia! 5 Ekkor rám szállt az ÚR lelke, és ezt mondta nekem: Mondd meg, hogy így szól az ÚR: Jól mondtátok, Izráel háza! Tudom én, hogy mit gondoltok magatokban. 6 Sokakat öltetek meg ebben a városban, megtöltöttétek utcáit megöltekkel. 7 Ezért így szól az én Uram, az ÚR: Akiket városszerzte megöltetek, azok a hús, a város pedig a fazék. De titeket kiviszlek belőle. 8 Fegyvertől féltetek, ezért fegyvert hozok rátok! - így szól az én Uram, az ÚR. 9 Kiviszlek innen titeket, idegenek kezébe adlak, és ítéletet tartok fölöttetek. 10 Fegyvertől fogtok elesni, Izráel határán ítélekem fölöttetek. Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR. 11 Nem lesz fazék ez a város, és nem lesztek ti benne a hús. Izráel határán ítélekem fölöttetek. 12 Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR, mert nem az én rendelkezéseim szerint éltetek, és nem az én törvényeimet teljesítettétek, hanem a körülöttetek levő népek törvényeit teljesítettétek. 13 Miközben prófétáltam, Pelatjáhú, Benájá fia meghalt. Én pedig arcra borultam, és hangosan így kiáltottam: Ó, jaj, Uram, URam, véget akarsz vetni Izráel maradékának?!

(25 férfi)

~~védelem?~~

ítélet helye

14 Akkor így szólt hozzám az ÚR igéje: 15 Emberfia! A te testvéreidről, a veled fogságba jutottakról, Izráel egész házáról így beszélnek Jeruzsálem lakói: Messzire vetődtek az ÚRtól, a mi birtokunkba került az ország! 16 Ezért mondd: Így szól az én Uram, az ÚR: Elvettem őket messzire a pogányok közé, szétszórtam őket az országokba, de én vagyok a szentélyük egy kis időre azokban az országokban, amelyekbe jutottak. 17 Ezért mondd: Így szól az én Uram, az ÚR: Összegyűjtelek benneteket a népek közül, és összeszedlek azokból az országokból, amelyekbe szétszóródtatok, és nektek adom Izráel földjét. 18 És ha hazaérkeznek, eltávolítanak onnan minden förtelmes és utálatos bálványt. 19 Egy szívet adok majd nekik, és új lelket adok beléjük, eltávolítom testükből a kőszívet, és hússzívet adok nekik, 20 hogy rendelkezéseim szerint éljenek, törvényeimet megtartsák és teljesítsék. Az én népem lesznek, én pedig Istenük leszek. 21 A szívről így szól az én Uram, az ÚR: Akiknek a szíve a förtelmes és utálatos bálványokat követte, azoknak a tetteit a fejükre olvasom!

22 Ekkor a kerúbok fölemelték szárnyaikat a kerekkel együtt, Izráel Istenének a dicsősége pedig ott volt fölöttük. 23 Fölszállt az ÚR dicsősége a városból, és megállt a hegyen, amely a várostól keletre van.

24 Engem pedig fölemelt a lélek, és elvitt a káldeusok földjére a fogságban élő néphez, látomásban, Isten lelke által. Azután eltávozott tőlem a látomás, amelyet láttam. 25 Én pedig elmondtam a fogságban élő népnek az ÚR igéjét, amelyet látomásban adott nekem.

1 Egyszer eljöttek hozzám Izráel vénei közül néhányan, és leültek előttem. 2 Akkor így szólt hozzám az ÚR igéje:

3 Emberfia! Ezek az emberek szívükbe fogadták bálványait, és azon jár az eszük, ami bűnbe viszi őket. Engedjem, hogy ezek kérdezzessenek engem? 4 Ezért beszélj velük, és ezt mondd nekik: Így szól az én Uram, az ÚR: Ha valaki Izráel házából úgy megy a prófétához, hogy a szívébe fogadja bálványait, és azon jár az esze, ami bűnbe viszi őt, annak én, az ÚR, fogok válaszolni a sok bálványmiat. 5 Mert megragadom Izráel házában a szívét, mindazokét, akik elidegenedtek tőlem bálványaik kedvéért. 6 Ezért mondd Izráel házában: Így szól az én Uram, az ÚR: Térjetek meg, forduljatok el bálványaitoktól, rá se nézzetek utálatos dolgaitokra! 7 Mert ha valaki Izráel házából és az Izráelben lakó jövevények közül elidegenedik tőlem, szívébe fogadja a bálványokat, azon jár az esze, ami őt bűnbe viszi, és úgy megy a prófétához azért, hogy megkérdezzen engem, annak én, az ÚR, fogok válaszolni. 8 Szembefordulok az ilyen emberrel, intő példává teszem, és kiírtom népem közül. Akkor megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR. 9 Ha azt a prófétát rászedik, és kijelentést ad, én, az ÚR, hagyom, hogy rászedjék azt a prófétát, de majd kinyújtom a kezem ellene, és kipusztítom népemből, Izráelből. 10 A próféta éppen olyan bűnös, mint aki megkérdezte. Bűnhődni fognak bűnükért, 11 hogy többé ne tévelyedjék el tőlem Izráel háza, és ne tegyék magukat tisztátalanná semmiféle vétkekkel. Akkor majd az én népem lesznek, én pedig Istenük leszek - így szól az én Uram, az ÚR.

Térjetek
meg, és
forduljatok el
bálvá-
nyaitoktól és
minden
utálatos-
ságtoktól
fordítsátok el
orczátokat!

Noé

Dániel

Jób

12 Majd így szólt hozzám az ÚR igéje: 13 Emberfia! Ha egy ország vétkezik ellenem, hűtlenséget követ el, én pedig kinyújtom a kezemet ellene, **eltöröm a kenyér botját**, és éhínséget bocsátok rá, hogy kiirtsak belőle embert és állatot, 14 akkor még ha ott volna is ez a három férfi, **Noé, Dániel és Jób**, ők is csak magukat menthetnék meg igazságukkal - így szól az én Uram, az ÚR.

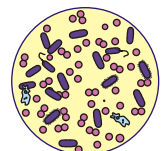
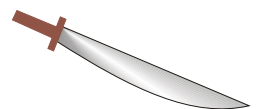
15 Ha **állatokat bocsátok az országra**, hogy néptelenné tegyék, és az pusztává legyen, ahol senki sem jár a vadállatok miatt, 16 és ott volna **az a három férfi**, életemre mondom - így szól az én Uram, az ÚR -, hogy sem fiaikat, sem leányaikat nem menthetnék meg, csak magukat menthetnék meg, az ország pedig pusztává lenne

17 Vagy ha **fegyvert hozok arra az országra**, és azt mondom, hogy fegyver járja végig az országot, mert ki akarok belőle irtani embert és állatot, 18 és **az a három férfi** ott volna, életemre mondom - így szól az én Uram, az ÚR -, hogy sem fiaikat, sem leányaikat nem menthetnék meg, hanem csak magukat menthetnék meg!

19 Vagy ha **dögvészt bocsátok arra az országra**, és vérbe borítom haragomban, hogy kiirtsak belőle embert és állatot, 20 és ott volna **Noé, Dániel és Jób**: életemre mondom - így szól az én Uram, az ÚR -, sem a fiukat, sem a lányukat nem menthetnék meg, csak magukat menthetnék meg igazságukkal

21 De így szól az én Uram, az ÚR: Ha rábocsátom is Jeruzsálemre ezt a **négy veszedelmes ítéletet, a fegyvert, az éhínséget, a vadállatokat és a dögvészt**, hogy kiirtsak belőle embert és állatot,

22 mégis **marad ott, aki megmenekül**: fiúk és leányok, akik kijutnak onnan. Ők majd eljönnek hozzátok, és ti meglátjátok életüket és tetteiket, és vigasztalást találtok a veszedelem ellenére, amelyet Jeruzsálemre hoztam, mindazok ellenére, amiket ráhozta 23 Megvigasztalnak benneteket, amikor látjátok életüket és tetteiket. **Akkor majd megtudjátok**, hogy nem hiába tettem mindazt, amit tettem vele - így szól az én Uram, az ÚR.

maradék

